
ZPRAVODAJ FARNOSTI OSTRAVA-ZÁBŘEH

Milí farníci,

8. května se konala v naší farnosti již **12. MOTOPOUŤ**. Tradičně se dostaví spousta motorkářů, letos přijelo asi 200 motocyklů. Pro mnohé z nich to jsou chvíle, kdy jednou za rok, snad ještě na Vánoce, navštíví katolickou bohoslužbu. Vždycky cítím zodpovědnost a hledám slova, která by pro ně byla srozumitelná a oslovila je. Letos mě inspiroval svým životem a básnickou tvorbou Ivan Martin Jirous, zvaný Magor. Člověk, který sice vystudoval Karlovu univerzitu, dějiny umění, ale v 70. letech minulého století se stává duchovním otcem undergroundu u nás. Je celkem 5x vězněn, odsedí si 9 roků, z toho skoro polovinu v nejtěžším žaláři ve Valdicích. Po „Sametové revoluci“ ho církev pro jeho svérázný život odsuzovala a společnost v něm viděla opilce a výtržníka. Nebyl vězněn, protože něco udělal, ale protože nechtěl žít s pokřiveným svědomím. Jen malou ukázkou básně, kterou píše z komunistického lágru své ženě:

Den po Panny Marie Nanebevzetí myslím na Tebe

Jak Ti je a co dělají děti

Moje láska - má naděje! Nic zvláštního neděje se tu

Jen večer asi jak včera na javor v ambitu

Přiletí konipasi...

Kolik lásky, kolik něhy, kolik naděje a víry se skrývalo v srdci tohoto člověka. A tak možná i pod přílbami těch tvrdých motorkářů, kteří přijíždějí na naši motopout', se skrývá něžný úsměv, pod koženými bundami a potetovanými těly tluče srdce naplněné vírou a láskou. A silné stroje motocyklů spíš prozrazují křehkost a zranitelnost člověka...

Před poutí jsem se potkal v pastoračním centru s bezdomovcem, který 10 let seděl právě ve Valdicích. Přišel si pro růžence, které jsem mu slíbil. Ptal jsem se ho, po čem v životě touží. Říkal, že touží, aby směl přijít jednou do svého bytu, kde by ho přivítala jeho žena, objala ho a uvařila mu kafe; že touží po přijetí. Celou dobu si utíral slzy, protože kousek toho přijetí zakusil, když mu holky dole v pastoračním centru uvařily kafe a ještě mu darovaly úsměv ...

Papež František říká, že církev by měla být jako polní nemocnice, kde každý zakusí přijetí a může si léčit svoje rány. Na chvíli jsem měl pocit, že to tak je a je to „fajne“ ☺.

o. Vítězslav

Sv. Marie Büttler

Narodila se 28. 5. 1848 v kantonu Aargau ve Švýcarsku jako Verena Büttler, čtvrtá z osmi dětí. Byla vychovávána ve skromných podmínkách. Verena byla inteligentní, organizačně zdatná a aktivní. Po skončení základní školní docházky začala pracovat v zemědělství. Prožila si také první lásku, ale pocítila touhu k řeholnímu životu. Jak sama řekla, v té době jí byla udělena milost užívat si Boží přítomnosti a náklonnosti, cítit Ho velmi blízko. Sama řekla: „Vysvětlit tento stav duše někomu, kdo nikdy nezažil nic podobného, je nesmírně obtížné, ne-li nemožné“.

Na radu svého faráře vstoupila do kláštera kapucínek Marie Pomocné v sanktgallenském Altstätten. V říjnu 1869 složila řeholní sliby a přijala jméno Marie Bernarda od Nejsv. Srdce Mariina. Brzy se stala magistrou novicek a ve 32 letech i matkou představenou. S láskou a prozíravostí vedla společenství sester k tiché obnově a klášter k rozkvětu. Přitom se hlásilo mnoho nových kandidátek. Když přišly prosby františkánského misionáře, biskupa z Portoviejo v Ekvádoru o misijní sestry pro zanedbanou oblast, matka Marie Bernarda se ve 40 letech rozhodla osobně vyhovět. Její první místo bylo v Chone. Tam vybudovaly prostý klášter, nové sídlo Františkánských misijních sester od Marie Pomocné. Marie Bernarda se stala „vším pro všechny“, modlitbou, chudobou, věrností církvi a neustálým výkonem skutků milosrdenství na základě své misionářské práce. Spolu se svými dcerami začala intenzivní apoštolát mezi rodinami, prohlubovala své znalosti jazyka a kultury lidí. V roce 1892 dostala Marie Bernarda pozvání do sousední Kolumbie, kde jí byla nabídnuta k převzetí dívčí škola a ústav. Matka představená odtud rozesílala své sestry do vzdálenějších oblastí Jižní Ameriky, kde zakládaly další stanice a se všemi udržovala písemný styk. Zachovalo se od ní na 2250 dopisů svědčících o tom, že stále myslela na duchovní i tělesné blaho svých sester. Marie Bernarda zemřela 19. května roku 1924. Její hrobka se okamžitě stala poutním centrem a místem modlitby. Blahoslavená byla Janem Pavlem II. 29. 10. 1995 a kanonizována 12. 10. 2008 papežem Benediktem XVI. v Římě. Církev si ji připomíná 19. května.

MS

POPRVÉ KE SVÁTOSTI SMÍŘENÍ

„Tak děti, kdo se bojí?“ ptám se 29 dětí, které na neděli Božího milosrdenství za chvíli přistoupí poprvé ke svátosti smíření.

„Já se bojím strašně!“ „Já moc!“ „Já trochu... hodně!“ hlásí se nezvykle zaražené děti o překot a v ruce žmoulají větší či menší papír s hříchy. „Nebojte se, pan farář bude jako ten hodný táta, který místo napomínání svého darebného marnotratného syna objal. Bude to nakonec moc krásné, uvidíte!“ povzbuzují pobledlé tvářičky před sebou.

Pak už jen křížek na čelo od rodičů a vzájemná prosba o odpuštění a začínáme... Ze zpovědnic už se mi ke klekátku před svatostánkem trousí úplně jiné děti. Se zářícíma očima, s nádherným úsměvem úlevy. Modlím se s nimi i s jejich rodiči modlitbu díky za jejich život, za dar víry, za nový začátek a za milost Boží pro celou jejich rodinu.

Pak si každý slavnostně a s nadšením pálí svůj seznam hříchů za bedlivého dozoru tatínka ve funkci dobrovolného hasiče, zdobí si svíčku na památku tohoto dne, a když jsme všichni hotoví, na plné pecky zpíváme: „Čistá, čistá, čistá jak studánka, duše, co setřásla hřích...“

Dole v past. centru nás čeká velkolepá slavnostní hostina. Rodiče se jako vždy fakt vytáhli a stoly se prohýbají pod sladkými i slanými dobrotami a luxusním

pitím. „Počkat, počkat!“ krotím rozjásané děti. „Napřed dostanete talířek a obslužíte své rodiče, zeptáte se jich, na co nejvíc mají chuť!“ Toto gesto je rodičům velice milé, děti je s vážností obsluhují a pak s dotazem „Teta Fany, už můžeme i my?“ se jak kobylinky vrhají na plné mísy také.

Později vytahují lano a začíná řádění. Napřed i s rodiči lano přeskakujeme, pak je přetahovaná, podlézaná, podbíhaná atd., prostě ta čistá dětská radost musí ven a je to paráda!

Další den na nábožku se ptám dětí: „Tak řekněte tady Kubíkovi a Emičce – ti půjdou až za rok – jaké to bylo? „Super!!!“ zahřmí děti unisono.

Díky, Pane, kéž se Ti nikdo z nich neztratí!

P.S. Děkujeme zvláště osobním přímluvcům, kteří dostali fotku dítěte, za modlitby. A prosíme celou farnost o modlitbu za tyto děti i jejich rodiny, moc to potřebují. Modlitba na tento úmysl leží před svatostánkem i v mariánské kapli, v kostele Navštívení P. Marie v boční kapli.

Teta Fany a děti

fotoreportáž

Prvomájová pouť k P. Marii

MARIA

IVANČENA 2019

Během skautského roku je několik velkých akcí, kde se z různých důvodů schází stovky někdy tisíce skautů z různých konců země. Někdy spolu závodí, někdy je to tematická akce, někdy to je jenom sraz a zábava. Mezi těmito se každoročně, první sobotu po svátku sv. Jiřího, pořádá kousek od Ostravy výstup na Ivančenu. Ivančena je mohyla, která byla spontánně založena v roce 1946 vztyčením malého křížku nad několika kameny, na památku pěti skautů, kteří byli popraveni gestapem za účast v protinacistickém odboji. Za komunismu se mohyla stala cílem mnohých skautů, trampů i turistů, kteří na počest padlých a jako protest proti nesvobodě přinášeli další kameny.

I letos se v sobotu 27. 4. pořádal tradiční výstup a naše středisko se ho plánovalo zúčastnit. Protože jsme si to ale chtěli trochu víc užít, vyrazili jsme na cestu s družinkou skautů už v pátek, na zádech stany a spacáky s plánem přespat na svahu Lysé. Vyšli jsme ze Zlatníku, a ačkoliv počasí nebylo moc příjemné a místy jsme naráželi na zbytky sněhu ze zimy, na vrchol jsme se dostali ještě za světla. Potěšení turistickým úspěchem jsme pak už za tmy překonali poslední kus stezky dolů k mohyle, kde jsme si pak rozdělali stany, povečeřeli a uložili se ke spánku.

V sobotu ráno jsme se probudili do mrazivého mrholení. Brzo se objevila skupina pořadatelů, která začala chystat malé zázemí pro návštěvníky a připravovat se na nával skautů. A bylo to tak, po deváté se už začaly objevovat první skupinky. Zatímco jsme teprve uvažovali, jak usušíme naše stany, okolí se začalo rychle zaplňovat. Mezi stromy se objevovaly pestrobarevné šátky a junácké vlajky z Ostravy, Frýdku nebo Bruntálu, ale i Brna nebo Hradce Králové.

O nějakou dobu později, kdy už přestalo poprchávat a počasí se začalo chovat rozumněji, jsme se setkali i s výpravou ostatních vedoucích a mladších světlušek, která vystoupala po kratší cestě z Malenovic. Společně jsme pak před polednem prožili mši svatou a následující ceremoniál.

Inu, a pak jsme už jen slezli dolů zpátky k přichystaným autům. Naštěstí nás nebylo moc a tak jsme se do všech v pořádku vlezli a návrat do Ostravy proběhl bezproblémově.

Výlet na Ivančenu je tradicí, kterou si připomínáme pronásledování a nesvobodu za dob komunismu a nacistické okupace a zároveň oslava dnešní demokracie. Přesah do morální roviny je pro skauting typický a důležitý, jak takhle akce krásně ukazuje. Snad se nám podaří takové poslání dodržet i na našich dalších výpravách. Uděláme pro to všechno.

Br. Piškot

NAŠE SCHOLIČKA

„Je tu dětí jako smetí!“ směju se na známé tváře drobotiny, která na mě vesele mává a pokřikuje. Opravdu, tak početnou scholičku jsem tady ve farnosti ještě nezažila.

„Viš, já se na ty páteční zkoušky fakt moc těším, je to můj relax,“ svěruje se Michal, jeden z vedoucích. Nechápu to. Sám má šest dětí, náročnou práci a přitom mu zbývá ještě dost elánu a místa v srdci pro to zpívající a brebentící živé stříbro - pro scholičku. Druhá vedoucí Jana s malíčkým miminkem a neustále pobíhající Julinkou také do návčiku a vymyšlení aranžjí dává kus sebe. A je to poznat. Děti do své stoličky chodí s radostí a zpívají s velkým nasazením.

Ke Dni matek si pro své maminky stolička připravila hudební dárek. Měla jsem tu čest také mailem obdržet jejich perfektně a na úrovni zaaranžované tři písničky. „To je tak milé a osvěžující!“ poslouchala jsem zjihle ty čisté dětské hlásky, které hladily po duši. Mimovolně jsem se celou dobu usmívala. To muselo udělat tolik radosti...

Možná si Michal s Janou ani neuvědomují, kolik dobrého svou prací se scholičkou a svým laskavým přístupem dělají. Pro ty malé zpěváčky i pro nás posluchače.

Moc děkujeme!

teta Fany

P. S. Dostalo mě sólo nejmenších dětí v Čisté studánce. Tóny trefovaly tak přibližně, ovšem s obrovskou vervou a nadšením. A představa duše rodičů jako „zemlené“ či „zemlené“ pláne je vskutku děsivá, i když někdy asi pravdivá ©...

Informace květen/červen

---

26. 5. **PRODEJ KNIH KARMELITÁNSKÉHO NAKLADATELSTVÍ** ve farním kostele Svatého Ducha po mších svatých
2. 6. **POUŤ NAVŠTÍVENÍ PANNY MARIE, 14.30 ADORACE**, následuje setkání na farní zahradě
6. 6. v 19.00 **KATECHEZE PRO DOSPĚLÉ**, kostel Navštívení P. Marie, farní sálek, téma: **slavnost Těla a Krve Páně - Boží Tělo**
8. 6. v 17.00 **SVATODUŠNÍ KONCERT**, farní kostel Sv. Ducha
9. 6. **FARNÍ POUŤ**, kostel Sv. Ducha
16. 6. ve 12.00 **PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ FARNOSTI**, kostel Sv. Ducha
21. 6. v 18.00 **MŠE SVATÁ NA PODĚKOVÁNÍ ZA SLUŽBU SESTER SALESIÁNEK V NAŠÍ FARNOSTI**. Po mši svaté setkání v pastoračním centru.
27. 6. v 19.00 **KATECHEZE PRO DOSPĚLÉ**, kostel Navštívení P. Marie, farní sálek, téma: **Pout' a putování**
2. 7. **TRADIČNÍ FARNÍ POUŤ NA SVATÝ HOSTÝN**, cena: dospělí 250 Kč, mládež 100 Kč, přihlášky v sakristii
-

S úžasem nad Božími věcmi
Vám oznamujeme,
že přijmeme ke službě Bohu a jeho lidu

JÁHENSKÉ SVĚCENÍ

22. června 2019 v 9.30 hodin
v katedrále Božského Spasitele v Ostravě.

Srdečně Vás zvou
Jakub Lasák
a Michal Krenželok
